

Editorial February Issue Vol.1

Archetype team - 01/01/1970

Το όραμα ανοικοδόμησης του Κωνσταντίνου Α. Δοξιάδη και του Adriano Olivetti: μεταξύ συγκεντρωτικής και μη συγκεντρωτικής πολιτικής Το παρόν άρθρο θα μπορούσε να ενταχθεί σε ένα δίκτυο μελετών που αποσκοπούν στο να ρίξουν φως στις σύνθετες σχέσεις μεταξύ των πολιτικών του Ψυχρού Πολέμου, συμπεριλαμβανομένου του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Ανάκαμψης (European Recovery Program) (ERP), γνωστού ως Σχεδίου Marshall, αφενός, και της αρχιτεκτονικής και της αστικής ανάπτυξης, αφετέρου. Ο κύριος στόχος της έρευνας είναι να παράσχει μια ακριβή και βαθιά κατανόηση του πώς η αρχιτεκτονική και ο πολεοδομικός σχεδιασμός, που σχετίζονται με την πολιτική Σχεδίου Marshall, συνέβαλαν στη δημιουργία εθνικής ταυτότητας τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ιταλία. Παράλληλα, εστιάζει στην αλληλεπίδραση μεταξύ του αστικού σχεδιασμού και της πολιτικής, καθώς βασίζεται στην αντίληψη ότι το Σχέδιο Marshall διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στην ανασυγκρότηση της Ευρώπης μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Μια κεντρική υπόθεση στην οποία βασίζεται το άρθρο, είναι η θέση ότι, τόσο ο αρχιτέκτονας και πολεοδόμος Κωνσταντίνος Α. Δοξιάδης (1913-1975) όσο και ο Ιταλός βιομήχανος Adriano Olivetti (1901 -1960), έπαιξαν καθοριστικό ρόλο για την εξέλιξη των αλληλεπιδράσεων μεταξύ του αστικού σχεδιασμού και της πολιτικής του Σχεδίου Marshall. Μέχρι στιγμής, στη διεθνή βιβλιογραφία μπορεί να εντοπίσει κανείς ένα εύρος ερευνών που αφορούν μονογραφικές μελέτες σχετικά με παρόμοια ερευνητικά ερωτήματα, αλλά παρατηρείται μια σημαντική έλλειψη συγκριτικών μελετών που να παρέχουν σαφή κατανόηση του τρόπου με τον οποίο ορισμένα πρωταγωνιστικά πρόσωπα, τόσο στον τομέα της πολιτικής όσο και στον τομέα του πολεοδομικού σχεδιασμού, όπως ο Κωνσταντίνος Α. Δοξιάδης και ο Adriano Olivetti, συνέβαλαν στη διαμόρφωση εθνικής ταυτότητας σε διαφορετικά εθνικά πλαίσια. Τόσο ο Δοξιάδης όσο και ο Olivetti υπήρξαν σημαντικοί φορείς των πολιτικών του Ψυχρού Πολέμου και του Σχεδίου Marshall. Παράλληλα, και οι δύο συνέβαλαν καθοριστικά στη διαμόρφωση των στρατηγικών που εφάρμοσαν η Ελλάδα και η Ιταλία όσον αφορά τη συμβολή του Σχεδίου Marshall στην ανασυγκρότησή τους μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Παρά το γεγονός ότι ο Δοξιάδης είναι αρχιτέκτων-πολεοδόμος, ενώ ο Olivetti είναι βιομήχανος, η δράση και των δύο χαρακτηρίζεται από μια έντονη πολιτική διάσταση.